Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)
Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornell

SỐ THỨ 3689 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 29 DECEMRBE 1930. — MỒNG 10 THÁNG MƯỜI MỘT NĂM CANH-NGỌ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 23

NÊN HÚT THUỐC
JOB
Hay là đừng biết hút thuốc

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

GIÁ BÁO
Một năm........ 18$00
Sáu tháng........ 9 50
Ba tháng........ 5.00
Mỗi số........ 0.06

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả tiền trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v.-Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

DEPOT LEGAL INDOCHINE Nº 14619

Gởi dây thép đề: LUCTINH SAIGON
Dây thép nói: Số 200-Saigon

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN CỦA — CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc E. BOURDET & Cie 9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 13.— SAIGON

NGƯỜI NAM TA ĐỐI VỚI THÌ-GIỜ

Trong các ngày nghỉ nên dùng thì-giờ thế nào?

Người ngoại-quốc phê-bình người Nam ta không có thì giờ.

Sao người ta lại bảo mình như vậy, trái đất vẫn xoay, bốn mùa thay đổi, phút nầy sang phút khác, giờ nọ đến giờ kia, há có phải riêng gì của ai. Đã sanh ra làm người, có sống có chết thì đều được hưởng thì giờ cả, có phải gỗ đá đâu mà không có thì giờ. Câu nói ấy xét ra thì trái sự thật, nhưng nghĩ kỹ thì rất đúng. Người ta sở dĩ khác loài mộc thạch là có năng lực để làm các công việc ở đời, nếu chỉ biết ăn chơi không làm được việc gì có ích, thì sống cũng như chết, thì giờ đối với hạng người ấy phỏng có giá-trị gì, có thì giờ cũng như không. Người thượng cổ sanh vào thời-đại đơn giản, trong cuộc sanh-hoạt tuyệt nhiên chưa có chút gì cạnh-tranh, đói thì hái trái trên rừng mà ăn, khát thì lấy nước dưới khe mà uống, ngày nào cũng như ngày nào, có việc gì mà phải vội vàng, sớm cũng như chiều, mùa xuân cũng như mùa hạ, một năm bốn mùa vẫn cứ thung dung, có cần gì phải biết đến thời khắc cho phiền.

Cuộc đời càng ngày càng thêm phiền phức, cách sanh-hoạt càng ngày càng thêm khó khăn, người đời không có thể nhởn nhơ ngày tháng mà mong sống còn được. Thì giờ một khắc đáng giá ngàn vàng, một tấc bóng râm cũng phải tiếc, người các nước văn-minh thấy thì giờ qua không làm được việc gì có ích thì bâng khuâng như mất lượng vàng.

Vậy thì người ngoại-quốc phê-bình người mình không có thì giờ tức là nói trình-độ đang còn thấp kém, cách sanh-hoạt ở xứ mình đang còn dễ dàng, hoặc cho người mình sanh vào giữa đời cạnh-tranh mà không biết tiến-thủ. Lời phê-bình ấy đành rằng chẳng hay gì cho người mình, nhưng cũng phải xét xem người mình có quả đúng như thế không?

Nói thiệt ra thì đại đa số quốc-dân ta không biết dùng thì giờ, người thôn-quê thì một năm, không biết có đến bao nhiêu ngày đỏ tết, chỉ lo cúng bái quanh năm không biết gì đến công ăn việc làm. Người thành-phố thì đua nhau vui chơi, nay thưởng thức thú vui nầy, mai thưởng thức thú vui khác, mấy người biết lo tiến-thủ. Ngày nay là ngày đua chen, có một phút phải biết phấn-đấu một phút, mà còn chưa chắc tránh khỏi vòng liệt-bại, huống chi một số đông quốc-dân ta đối với thì giờ như thế, còn mong gì chóng bước lên con đường tiến-bộ được, ta phải lo làm sao cho khỏi bỏ phí thì giờ để tránh cái tiếng phê-bình không hay của người ngoại-quốc đã tặng cho mình.

Trước ngày lễ Noel, tôi muốn đem vấn-đề dùng thì giờ ra bàn cùng các bạn độc-giả. Thường trong các ngày nghỉ, tôi được mục-kích các người làm việc hay tụ lại sát phạt nhau bằng quân bài lá bạc, hoặc vui chơi với những thú ca-nhi, chẳng những mất thì giờ mất sức khỏe cho đến về đường sanh-hoạt cũng phải chịu nhiều ảnh-hưởng không hay, có hại đến sự thạnh vượng của xã-hội không phải là nhỏ. Kìa nhiều gia-đình bị tan nát là do sự đánh bạc, nhiều kẻ thất cơ lở vận là tại ăn chơi, cái hại không biết dùng thì giờ rất lớn.

Theo ý tôi thì trong những ngày nghỉ chúng ta nên tổ chức những cuộc đi chơi những nơi thắng cảnh để trước là đổi không khí cho tinh-thần được thơ-thái, sau là biết những nơi có quan hệ đến lịch-sử nước nhà, để nuôi cái tinh-thần ái-quốc, hoặc xem sách xem báo, đá banh, đánh vợt, làm những việc có bổ ích cho tâm trí thân thể.

Ngạn ngữ Anh nói rằng: «Thì giờ là tiền bạc» người nào làm mất thì giờ tức là làm mất của cải. Theo như lời ức đạc của các nhà khoa-học thì một phút đồng hồ, trong vũ-trụ xảy ra biết bao nhiêu việc quan trọng, có mấy vạn người chết mấy vạn người sanh, sáng tạo được các việc to tát, phá hủy được nhiều sự nghiệp vẻ vang. Vậy trong khi người mình làm mất thì giờ, hồi tưởng lại chẳng đáng phàn nàn lắm sao!

Mong rằng từ nay về sau quốc dân ta nên biết dùng thì giờ và nhứt là trong những ngày nghỉ thì phải biết dùng thì giờ để đi dưỡng tánh tình, bồi bổ sức khỏe, không nên dùng thì giờ làm những việc có phương hại đến tài sản và tánh mạng. Tôi có biết nhiều người trong các ngày đi làm thì khỏe mạnh, sau các ngày nghỉ thì lại thường nhọc mệt, là vì các người ấy được nghỉ chơi bời quá độ, thật là một việc không hay.

B. Đ. P.

Cái thai kỳ quái

Hai đứa trẻ sanh đôi lưng liền với nhau

Vinh 24 Décembre. — Con dâu viên lý-cựu ở làng Hai-lê, tổng Hoàng-mai, huyện Quỳnh-lưu (Nghệ-an) là Mme Thị-Chất, vừa rồi đến kỳ mãn nguyệt khai-huê, lúc lâm bồn sanh hạ một cái thai hai đứa trẻ gái lưng liền với nhau, làm thành một thân, hai đầu, bốn tay, bốn chân. Cái thai này chỉ nuôi được một tuần lễ rồi chết.

Đó cũng là một sự kỳ quái, xin đánh cái dấu hỏi to cùng các nhà sanh-vật-học.

ĐỘC-GIẢ LUẬN-ĐÀN

Xin quan chủ tỉnh Gocong ghé mắt

Từ bấy lâu nay chung quanh xóm cầu sắt thuộc làng Tân-niên-tây dân cư nghèo khổ chẳng có tiền cho con lên trường làng đặng mở mang trí hóa, đành khoanh tay chịu cho con dốt.

Năm 1929, cũng nhờ làng thương con dân, hiệp nhau xin cất một cái trường tại đầu cầu sắt xa làng Tân-niên-tây, giáp ranh làng Tân-phước, nhờ lòng sốt-sắng của làng nên quan trên cho phép cất tại chỗ ấy.

Trường cất cao ráo, rộng rải, gần lộ, lại nhằm ở giữa chung quanh là xóm bà-Tham, xóm Chùa, xóm tư-Ti xóm đình Sôi vân vân. Cho nhập học nhằm tháng Mars 1930, trẻ em mấy xóm đều rủ nhau đến học rất đông, trường có mười cái bàn cho học-trò ngồi, cứ mỗi bàn bảy trò chen nhau ngồi học, lớp lại trải chiếu ở dưới đất cho học-trò ngồi, thế thì phải bổ thêm một thầy giáo và một cô giáo nữa mới có thể cho học-trò học.

Từ khai trường đến nay mỗi lần quan Đốc-học xuống thì cũng thấy học-trò chen nhau mà ngồi, lớp thì ngồi dưới đất.

Nay chẳng biết sao mà quan Đốc-học lại tính dời cái trường ấy vô xóm giồng ông Nguyên cách xa lộ ước một ngàn thước mà lại xa mấy xóm trên đây.

Cúi xin quan chủ tỉnh xem xét lại cho kỹ đặng con dân nhờ, nếu trường ấy dời đi rồi thì trẻ em nội vùng ấy không thể tiện đường đi đến đó mà học, phải đành chịu dốt.

Xin quan chủ tỉnh rộng lòng để cái trường ấy tự nhiên tại đầu cầu sắt cho con dân nhờ và cất cái trường khác tại xóm giồng ông Nguyên rồi bớt thầy giáo trường Gia-thuận về đó (vì trường Gia-thuận số học-trò học mỗi ngày có mười trò trở lại, mà trường ấy đến hai thầy).

Cúi xin nhờ phước dư của quan chủ tỉnh.

NGÔ-VĂN-CAI,
Tân-niên-tây.

Ngày lễ Thánh-thọ

Ngày mồng 1 tháng 11 tức là ngày 20 Décembre là ngày lễ Thánh-thọ. Lễ Thánh-thọ là ngày lễ sanh-nhựt đức Khôn-Nghi Hoàng-thái-Hậu.

Lễ nầy cứ chiếu thường nghi thì đêm 29 tháng mười ở trong Đại-nội có lễ tế-mụ, tức là lễ tế Bà-mụ, như kẻ thường dân cúng mụ vậy. Lễ tế-mụ ấy rất trọng thể, chính là đức Thánh-Cung thân hành lễ bái. Qua sáng ngày mồng một thì tại điện Càng-thành có làm lễ triều-hạ, văn võ bá quan và Công-chúa Mạng-Phụ mặc các phục vào làm lễ chúc thọ. Quan Khâm-sứ có đến đọc bài chúc-văn, ở kỳ-đài có phát 9 tiếng linh.

Trưa ngày mồng một có thiết yến ban cho bá quan và Công-chúa Mạng-Phụ, chiều ấy hát mừng tại nhà Duyệt-thị — Còn trong thành ngoài phố thì sau trước và ngày chánh nhựt suốt ba đêm ngày có trương đăng kiết thể đủ vẻ huy hoàng.

Nhớ lưu ý mà xem. Kể từ số báo bữa nay, tiểu thuyết «LÁ CỜ BÍ MẬT» dời chỗ nằm qua bên trương thứ ba.

Ba ông quan ăn tiệc mà bị phạt

Vừa rồi ở xóm Cãi-trài có xảy ra một chuyện rất buồn cười vì ba ông quan cùng nhau ăn tiệc mà bị bắt. Chuyện ấy nguyên do đại lược như sau nầy:

Chiều hôm 18 Décembre người ta trông thấy ở nơi nhà một ông quan hưu kia có rất đông người xúm xít đến xem. ngoài cửa thì có một cái xe auto và một cái xe kéo. Trong đám đông người ấy thì có một bà đầm và một ông tây, ông tây thì có mang lon Quan-ba, bà đầm ăn mặc rất sang trọng, ông tây thì đang la rầy ông kia một cách rất kịch liệt, còn bà đầm thì khóc rấm rỉ coi bộ tức tối sự gì lắm. Còn ở giữa nhà thì thấy một mâm tiệc bào soạn đang bày đó rượu thịt bộn bàn. Ba ông quan đó cũng có ông nói tiếng tây đang cãi chối có ông không biết tiếng tây thì đứng sửng coi có ý lo sợ, còn một ông nữa thì ngồi đứng không yên, chạy vào chạy ra bưng xách những thứ bào soạn còn đang nấu ở dưới bếp đem lên cho hai vợ chồng ông tây ấy xem. Coi bộ đám tiệc nầy có sự gì rắc rối. Hỏi ra cho kỹ mới biết rằng. Nguyên hai vợ chồng ông quan ba ấy có nuôi con chó rất khôn và thân thể béo tốt và đẹp lắm, ông bà rất yêu, đi đâu cũng đem theo. Mới rồi bị mất chẳng biết nó đi đâu, tìm cũng chẳng có, mới mướn người đi tìm. Có lẽ vì đã tìm được quả tin nên mới chỉ cho chủ nó đến thì tưởng đến chuộc nó đem về. Ai ngờ khi đến nơi hỏi có ai đem con chó đến bán đây chăng? Thưa rằng không. Vậy hỏi xin phép cho ra sau nhà bếp tìm thì ra tìm được một đống lông chó và một cái nịt da đeo cổ chó mà ở nơi nịt ấy có tên chủ nuôi chó ấy, chánh là tên ông Quan ba ấy.

Ôi chao ôi, bà đầm trông thấy thất kinh, biết rằng bọn nầy đã ăn thịt con chó yêu mến của bà rồi thương tâm quá phải khóc, liền sai người đi tìm chồng đến nơi trông thấy ba ông đang khi bôi-bàng lang-tạ lại trông thấy quả tang, ông cũng lấy làm ngán ngao thay. La rầy một hồi rồi lại hỏi vậy chớ ở chợ không có bán thịt heo thịt bò hay sao mà phải dùng chó mà đánh chén. Nếu ở chợ thiếu thịt thì vào các tiệm thịt mà mua thiếu gì, sao lại phải mua chó mà ăn? Ba ông khi ấy say đã chém nhém cũng ủy oa cho đỡ rầy chớ dám nói đâu những cái thú ăn thịt cầy đánh chén, dùng đủ các món đứng đầu bát tràng, ăn thịt cầy «xỉa răng ba tháng còn thơm» cái thú vị ấy tưởng nói ra thêm xấu nên nín lặng im rồi cùng nhau ông thì trốn mất, ông thì qua sở cẩm chịu phạt thật là một sự rất nên buồn cười thay.

ĐIỀN-TÍN

YOUGOSLAVIE

Belgrade. — Trong đêm 19 Décembre, cách hai giờ đồng hồ, đất động ba lần Không có người nào bị hiểm nghèo. Nhiều nhà bị hư hại.

∴

ĐÔNG-PHÁP

Huế. — Từ Dran qua Arbre broyé, xe hơi chở đồ nặng chạy không đặng trên đường thuộc-địa số 11.

∴

Ý-ĐẠI-LỢI

Rome. — Hai cái xe lửa bị đụng nhau trong nhà giấy Vareo. Tám người bị bịnh.

∴

Dựa theo mé biển có bảo lớn. Hai người làm nghề hạ bạc bị chết chìm.

Châu-tri về phận lính có vợ-con

Hanoi, le 2 Décembre 1930.

TỜ CÔNG-VỤ

Đã tỏ cho bên Văn-bang hay về sự lính bổn-xứ muốn đặng lãnh phần tiền phụ-cấp cho vợ con và đặng ở riêng, làm nhiều sự giả-dối, ỏn-ỷ xin làng nhận tờ hôn-thú giả cho.

Vậy thì bổn-phận quan binh, chẳng luận chức nào cấp nào, phải cần để ý ra sức giúp bên Văn-bang trừ cái tệ nghiệt ấy kẻo để thiệt hại cho nhà-nước chẳng vừa.

Trước hết cần phải cắt nghĩa cho quân-lính bổn-xứ biết tiền phụ-cấp vợ-con mỗi ngày 0$08 đó là để phụ cấp cho vợ-con thiệt của mỗi người, nghĩa là vợ chánh, có cưới đủ phép, con ruột, chớ chẳng phải để dụng ai phát nấy, mèo-chuột chơi-bời, gà-đồng mèo-mả cũng gọi là vợ; hạng đờn-bà ấy quan-binh không nhìn biết tới.

Sau nữa lập ti kiểm-duyệt để tra xét trong các trại cho chắc-chắn hẳn-hòi, kiểm xét thế nào cho chắc hẳn rằng tiền phụ-cấp vợ-con về phần quân-lính có quyền thừa hưởng thôi chớ không ai mạo nhận điều thứ nhứt, lời nghị ngày 28 Avril 1926, có lời nghị ngày 1er Septembre 1927 chế cải).

Muốn đặng vậy, phải dụng những cách-thế nầy:

a *Khảo quyền thừa-hưởng phần phụ-cấp quân-lính có vợ con*

Điều thứ 2 lời nghị ngày 28 Avril 1926 buộc lãnh tiền phụ cấp phải trình giấy nhận thiệt của các quản-cơ phát cho sau khi do-hỏi Văn-bang chắc-chắn.

Tờ nhận thiệt nầy, quản-cơ muốn phát cho tên lính nào, thì buộc tên lính ấy phải trình khai hôn-thú có xã-trưởng và quan chủ-tỉnh nhận thiệt.

Lại như tờ khai hôn-thú có quan-làng nhận thiệt đấy cần phải chỉ về rõ ràng người vợ đấy là con ai gốc-rễ ở đâu và con — nếu có con — con đấy là con dòng nào, chánh hay là thứ

Muốn chắc hơn nữa, quản-cơ phải cần hỏi hôn-thú nơi quan chủ-tỉnh, thì chắc hơn. Đã chắc-chắn mà lại còn tuyệt đường của lính giao thiệp với làng là khác. Hễ tuyệt đường lính với làng, tự nhiên sự mạo-nhận gian-dối càng ngày càng mòn rồi hết. Vẫn biết mình do hỏi nơi các quan chủ-tỉnh, thì làm gì quan chủ-tỉnh cũng do hỏi lại làng, do hỏi lại xã-trưởng. Mà thà để quan chủ-tỉnh do hỏi xã trưởng, xã-trưởng không dám khai dối với quan chủ-tỉnh bao giờ.

Những tờ nhận thiệt hôn-thú của các quan chủ-tỉnh cho, thì cứ, của tên lính nào, dán sau cuốn sổ số-hiệu của tên lính ấy.

Về lính mới điền mà có vợ sẵn, thì tờ nhận hôn-thú của tên lính mới ấy, về phần quận điền lính phải xin quan chủ-tỉnh. Xin đặng tờ nhận thiệt ấy rồi, quận điền lính mới kết vô sổ lính mà gởi cho quản-cơ thâu lãnh.

Chừng nào nhập cơ nhập ngũ rồi, mới là cưới vợ, thì chừng ấy mới về phần quản-cơ phải xin quan chủ-tỉnh tờ nhận thiệt hôn-thú của tên lính mới cưới vợ đó.

b) *Kiểm điểm quân lính có vợ con ở trong cơ*

Muốn cho phép tên lính nào có vợ con đặng ở-ăn chung-chạ, hoặc ở nhà trong trại, hoặc ăn chung với vợ con, và mỗi tuần cho phép về nhà với vợ con mấy đêm, nếu tánh-hạnh tên lính ấy tốt đáng cho, hay là công việc huởn, không cần gì lắm, muốn cho phép, trước phải coi theo tờ nhận thiệt hôn-thú của tên lính ấy mà tra lý-lịch của người vợ, và coi kỹ hình dán trong hôn-thú có giống hình người đờn-bà hiện ở đó chăng.

Không những tra xét một lần rồi thôi, lâu-lâu, chừng vài ba-tháng, quản-cơ cần phải xét đi xét lại cho chắc-chắn, coi người đờn bà đang ở ăn chung-cha đó có phải người vợ chính của tên lính, trình diện lúc ban sơ ấy không; có giống hình người vợ dán trong hôn-thú ấy không, hay là người đờn bà nào khác vào thế vị, Lại phải dặn dò lính có vợ-con cần phải khai-bẩm liền cho Quản-cơ hay việc nhà mình, hoặc con mới sanh, con mới chết, hay là vợ đã bỏ, đặng Quản-cơ nhựt ký cho khỏi lộn khỏi lầm.

c) *Kiểm xét quân-lính có vợ-con ở làng*

Còn về phần quân-lính có vợ-con ở làng, thì Quản-cơ, mỗi kỳ sáu tháng, do hỏi nơi các quan Chủ-tỉnh cho rõ biết coi nhà vợ-con của tên lính ấy ở làng có dời-đổi gì không. nghĩa là trong vợ con có người nào qua đời không. Không mất công ai bao nhiêu, muốn hỏi các quan Chủ-tỉnh mà khỏi nhọc, thì các Quản-cơ phải cần gởi giấy in sẵn về vấn-đề ấy cho các quan Chủ-tỉnh biên vào cho giản tiện

∴

Lại phải truyền cho quân-lính biết trước rằng sự mạo-nhận về việc vợ con mà lãnh tiền phụ cấp, bị xét ra, thì bị:

— Xuất tiền phụ cấp.
— Thâu phép ngủ ngoài thành.
— Bị phạt — chức-việc thì lột lon.

Về phận chức-việc phải giữ lấy việc mạo nhận ấy cho lắm, nhứt là cần phải bẩm báo cho Quản-cơ hay tin lính nào làm giả-dối mà lãnh tiền phụ cấp.

Quan Tổng-binh de Don Billotte thống-lãnh đại binh-binh Đông-Pháp.
Ký tên: BILLOTTE.

Công-văn

Vì lời nghị quan Thống đốc Nam-kỳ ngày 15 Octobre 1930.

Định hủy tờ giao kèo phê chuẩn tại hội nghị tư ngày 28 Novembre 1929, về sự M. Casanova François, là cựu chiến sĩ thuộc mới một sở đất nhà-nước 53 mẫu 19.26 (sở đất số 18 phần rừng cấm số 8 Phước-tân) ọa lạc tại làng Phước-tân, tổng Long-vinh-Thượng hạt Biênhoa.

Sở đất nầy trả lại cho nhà-nước khỏi phải bị nợ nần và sự cầm cố chi nói đến.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 10 Novembre 1930.

Định bãi sự M. Vo-ha-Thanh thế chưng cho quản-hạt 2 sở đất nhà-nước 799 mẫu và 945 mẫu số hiệu 13 và 25 họa-đồ phân ranh hạng làng Tân-duyệt (Baclieu). Nguyên sự thế chưng nầy có đem vào sổ sở thế chưng Cantho theo tờ vi bằng ngày 27 Juillet 1925 phê chuẩn ngày 13 Août sau đó, để mà làm chắc về sự trả số tiền là 28.350$00 và 16.100$00 về 2 sở đất ấy.

Khi trừ bộ ấy rồi thì quan quản thủ sở thế chưng Cantho khỏi can đến sự thế chưng ấy nữa.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 17 Novembre 1930.

Định hủy tờ giao kèo với M. Lê-v-Kiem về sự đốn cây trong phần rừng số 16, khoản thứ chín, rừng cấm số 38 (hạt Baria) số tiền đóng thế chưng là 240 quan phải bị tịch mà nhập kho.

∴

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 17 Novembre 1930.

Định hủy tờ giao kèo với M. Trương-v-Manh về sự đốn cây trong phần rừng số 20 (còn dư lại), khoản độc chiếc, rừng cấm số 56 (hạt Tâyninh) tiền đóng thế chưng là 68 quan phải bị tịch mà nhập kho.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

THƠ-TÍN

Cùng ông K. Đ. V. Soctrang

Chúng tôi có tiếp được một bài rất thú-vị của ông gởi đến xin đăng báo: chúng tôi lấy làm vui mà đăng lẽ rất sẵn lòng đăng lên để độc-giả xem chơi một câu chuyện nhã-thú, song tiếc vì việc rồi nghĩa là rồi, chúng tôi không còn muốn thêm một lời gì về vụ ấy nữa.

Đã biết dầu muốn đăng thì cũng được rồi, không phải hại gì đó, nhưng mà đối với cái tư-cách của chúng tôi cố giữ bấy lâu, thì chúng tôi rất nên di-ngại lắm. Vậy thà chịu làm phiền bụng ông, hơn là để cho mất tư-cách và sái với lương-tâm.

Song tưởng ông cũng lượng xét mà miễn-nghi.

TÒA-SOẠN.

Một cửa hàng buôn
Đã hơn 200 năm vẫn phát đạt

Chú ý mà coi, hàng buôn của người mình, phát đạt rất ít, dầu có phát đạt cũng không được lâu. Vì sao thế? Một là vì cái tánh cậy tài, thấy làm ăn phát đạt là sanh lòng kiêu ngạo, không cần gì khách cần gì ai nữa, dầu có hỏng nữa, chắc là chỉnh đốn hay tổ chức cái khác cũng được ngay. Hai là hầu hết nhà buôn mình coi nghề buôn là nghề tạm thời không cho là nghề vĩnh viễn, ai cũng để chí vào bất động sản, khi buôn bán phát đạt là đem tiền lời mua đồn điền, đã mua được đồn điền rồi là cái hi vọng để của cho con được mãn túc, không thiết gì nghề buôn nữa, được hay hỏng, lỗ hay lời cũng không cần, có tưởng đâu rằng hàng buôn mà giữ đều được danh dự, giữ đều được lòng tin, thì thật là một cách sanh nhai nhiều lợi bằng mấy ruộng đất, mà cũng vĩnh viễn như ruộng đất cũng truyền tử nhược tôn như ruộng đất. Không coi các hàng buôn to bên Âu bên Mỹ, có hàng chỉ bán một cái tên hiệu cũng hàng mấy mươi vạn, như vậy thì khác gì bất động sản, chỉ cốt có danh dự và tín dụng mà thôi.

Người Âu Mỹ có học chuyên môn về nghề buôn đã đành, nay xin kể một hàng buôn của người Tàu đã hơn 200 năm vẫn phát đạt, để làm gương tốt mà soi chung:

Suốt đời nhà Thạnh phàm người trong kinh muốn mua đồ ăn tất phải đến Ngô-môn (Tô-châu) vào hàng Tôn-xuân-Dương thì mới mua được của tốt. Tôn-xuân-Dương nguyên là người Ninh-ba về đời Vạn-lịch nhà Minh, thi khoa đồng-tử không đỗ, liền bỏ nghề khoa cử, xoay ra đi buôn, đến Ngô-môn mở một cửa hàng con bán đồ ăn, rồi dần dà buôn bán phát đạt, cửa hàng ngày một mở to. Trong hàng bắt chước các nha phủ huyện chia làm mấy kho: kho hàng Nam kho hàng Bắc, kho hàng ngoại (ngoại-quốc) kho đồ ướp kho đồ mứt, kho đèn cầy v. v. Người mua trả tiền ở ngoài cửa, lấy một cái vé nhỏ, cầm vào trong kho lấy hàng. Người tổng-quản-lý thì giữ đại-cương, mỗi ngày một lần cọng sổ, mỗi tháng một lần tổng cọng, mỗi năm một lần đại cọng. Coi vậy đủ biết là một hàng buôn ngăn nắp, chẳng kém gì hàng buôn Âu Mỹ ngày nay vậy.

Từ đời Minh đến đời Thạnh, hơn hai trăm năm, cha để cho con, con truyền cho cháu, cửa hàng Tôn-xuân-Dương vẫn giữ được tiếng và vẫn phát đạt đều, cho đến mới rồi con cháu Tôn vẫn ăn nhờ cửa hàng đó. Ngô-môn là một nơi đô hội lớn ở miền đông nam; buôn bán thạnh hưng, hàng hóa tụ hội, kể hàng buôn như thế có mấy vạn hàng mà chỉ có hàng Tôn-xuân-Dương là hàng cựu triều vẫn nổi tiếng thiên-hạ; khi còn nhà Thanh, quan địa phương vẫn phải mua của hàng ấy để đem tiến cống. Bởi vì hàng đó qui luật rất nghiêm, kén chọn rất kỹ, không có hàng nào bằng cả, hàng được phát đạt lâu dài cũng vì cớ ấy.

Các hàng buôn ta trông đó, có nên bắt chước không?

Établissements BÉCÉ-SPORT
39, Rue de Canton — **CHOLON**

XIN ĐỪNG LẦM TƯỞNG
cái sường xe đạp

“Cortéa”

như những sường xe khác sường xe đạp

“Cortéa”

CYCLES CORTÉA PARIS

dám bảo kê là:
« ỐNG NGUYÊN TUYỀN »
không có hàn có chấp

Chánh là hiệu xe-máy đua thượng hạng đồng bực với xe Bécé-Sport.

Chủ-nhơn: **LÝ-ĐỆ**

THỂ-THAO

Coupe de Noël tại sân Tổng-Cuộc ở đường Mayer

Trận đầu Victoria đấu với Bình-đông

Hôm nay vì có nhiều sân có hội tài đá, nên chi khán giả đến xem hai trận nầy chẳng đặng bao nhiêu.

Mới vô thấy Victoria có đem nhiều chiến tướng bên B vào, còn bên Bình-đông cũng có một hai người mới; vậy xin miễn đăng tên các chiến tướng.

Victoria xâm lấn Bình-đông thường, chuyền banh coi cũng gắng song nửa giờ đầu chỉ thắng đặng có một bàn mà thôi. Nhiều lần anh Chà nhỏ góc trái đem xuống coi có phần thắng đặng, mà đánh để hậu tập cùng thủ thành Bình-đông cứu khỏi cả. Hết nửa giờ đầu Bình-đông chẳng gở đặng bàn nào. Victoria 1 Bình-đông 0.

Giải lao vô, bên Victoria đổi lộn xộn, thủ thành lên chạy tiền phuông, tiền đạo xuống đứng tiếp ứng, bị vậy nên chuyền banh hụt hoài. Lúc nầy Bình-đông công kích lại, nhiều lần tưởng gở đặng mà chỉ đá bậy ra ngoài thật uổng. Đá chừng 10 phút hàng tiền đạo Bình-đông đem banh xuống Sự đá lên hụt, hàng tiền đạo B. Đ. áo xuống thẳng một bàn, huề. Victoria 1. Bình-đông 1.

Gần đến mãn giờ Tiền bên Victoria đem vô một bàn, từ đó tới sau hai hội chỉ công kích qua lại mà ai không làm gì đặng ai. Rốt cuộc Victoria ăn Bình-đông 2 à 1.

Trận nhì Commerce c. Thudaumôt:

Phần nhiều khán giả chú ý về trận nầy hơn cả.

Hàng ngũ hai bên sắp như vầy:

Thudaumôt.

Coqueblin,
Chưa, Louis,
Hà, Mùi, Cứng,
Thức, Kim, Tịch, Lê, Chánh,

Commerce.

Lành,
Bích, Be,
Giàu, Sấm,
Thể, Cường, Lăng Thạnh.

Hai hội hôm nay đá chẳng đặng kịch liệt như mấy lần trước. Đá trọn một giờ cả hai đều bất phân thắng bại. Nhiều lần T. D. M. có hy vọng thắng mà để cho hậu tập Be, Bích cứu hết. Hai lần Lành đà té rồi mà banh không vô goal đặng thật đáng tiếc cho T. D. M.

Còn Commerce đem banh công kích ít hơn T. D. M. và chẳng có lần nào nguy cho T. D. M. cả. Banh xuống Coqueblin bắt đặng, không thì Louis đá lên.

Chiến tướng hai bên đều tròn phận sự cả, song tiếc vì cuộc chơi không đặng gì trọn hòa nhã.

Chiến tướng có công cho hội như: Coqueblin, Louis, Hà, Mùi, Chánh ở Thudaumôt. Còn ở Commerce có Lành, Be, Sấm, Thạnh, Lăng.

(Lên tiếng trước)

Ai nghe danh **SUỐI-ĐỜN** tức là một bộ máy của người Annam ta làm ra đã hơn 26 năm rồi, nhưng mắt chưa thấy, tai chưa nghe. Vậy hiện nay hãy xem cho rõ. Vì còn diệp tiện là tôi đương quyền kế nghiệp kẻo một ít lâu đây chắc phải dời đổi bởi cớ của chung.... lúc ấy biết kiếm nơi nào là **SUỐI-ĐỜN** (thôi).

Kính cáo,

NGUYỄN-VĂN-BÚP
kế nghiệp Suối-đờn
gần gare Bình-nhâm
Lai-thiêu

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 29 Décembre 1930.

	30-12	27-12
Nhà-nước..............	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp...	9 92	9 92
Banque Franco Chinoise.	9 92	9 92
Banque de Saigon.......	9 92	9 92
Financ. Fse. et C........	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai....	9 92	9 92
Chartered-Bank.........	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit.	9 92	9 92

∴

MỄ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon, bao lãy luôn giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix.....	3$70 à 4$90
Paddy pour riz numéro 1....	3.65 à 3.65
— 2....	3.40 à 3.50
n° 1, 50/55 °/. Java	3.25 à 3 35
Paddy alimentaire...........	3.10 à 3.20

Làm mồi cho bệnh

Người mà dạ dầy đã hư và tiêu-hóa không được tốt thì thực là cái mồi cho bệnh hoạn. Vì làm sao? Vì rằng ăn không đủ và vị ăn vào không tiêu, cho nên kém huyết, hao người rồi sau sinh ra bệnh suy não, nhược người, thực là một điều nên sợ. May thay lại có thuốc Pilules Pink để cứu vớt những người ấy. Thuốc này làm khỏi đau bụng, làm cho tiêu hóa đều hòa và người ốm lại ăn biết ngon. Pilules Pink lại còn bù trì cho huyết được tốt và bổ cả cho não nữa.

Ông Pierre Bousalgues, ở Barri về tỉnh Miers có viết giấy rằng:

« Thực là nhờ Pilules Pink mà tôi lại được mạnh mẽ như thường. Nay tôi không đau dạ dầy và không đánh trống ngực như trước nữa. Hiện bây giờ tôi thấy trong mình khoan khoái và làm ăn chăm chỉ không nản như trước nữa. »

Thuốc Pilules Pink thực là một món thuốc thần hiệu, chữa các bệnh do suy huyết và do suy nhược mà ra thì thực không gì bằng.

Bán ở các hiệu thuốc.

Tại sân Bình-đông

Miroir với L'Etoile de Saigon, bất phân thắng bại, không bên nào ăn bên nào được cả.

Trận sau: Govap thắng Tricolore trọn 1 bàn.

∴

Tại sân Distamy

Cũng có hai trận nhưng mà khỏi đá.

Bình-hòa thắng Télépost khỏi đá.

Electro thắng Dakao cũng khỏi đá.

Dịp bất n ờ

Mới đặng tin M. François Sự mới mất bà hiền nội trợ, bởi vì đơn chiếc nên ông tính sang tiệm hột xoàn của ông là một cửa hàng thị-tứ nhứt ở Saigon; vã lại tiệm hột xoàn của Annam mình là có một ở Saigon mà thôi, nên ai có chí tranh thương tưởng nên mau đến mà thương lượng, hoặc trả một số tiền mặt còn bao nhiêu trả góp, ông Sự cũng chịu (sang lỗ vì muốn đi nghỉ).

Còn từ nay cho đến khi kiếm được người sang lại ai đến mua ông Sự bán rẻ lắm lỗ cũng bán, nên là một dịp sắm đồ rẻ, mau mau.

Phải nên lo xa

Ngày nghĩ lễ Noël và Tết Nguyên-Đán Tây sắp tới. Lúc nầy là lúc ta đương bàn tính những cuộc đi chơi xa.

Các ngài đã đem xe cho hãng sửa xe của ngài xem xét lại chưa?

Cái đó dễ lắm mà, nên làm đi chớ.

Nếu hãng sửa xe của ngài có dự bị, nếu hãng đó có đủ đồ kim thời và một « Cái cầu để rửa xe » đủ đồ phụ tùng hoàn toàn như là các ngài thấy ở hãng « AUTO-HALL », thì công việc xem xét lại xe rất mau, việc chùi dầu cho xe các ngài, việc rửa sạch các máy chỉ làm trong 20 hay 30 phút đồng hồ là rồi. Công việc đặt để những bộ phận trong máy cho đúng cũng chỉ làm xong trong khoảng thì giờ đó thôi. Như vậy rồi các ngài có thể vững lòng đi chơi xa được thỏa thích.

Phải nên thận trọng, phải nên lo xa, hãy làm theo lời khuyên của hãng « AUTO-HALL ».

Có bán tại:
Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thị Huê-pháp-Việt dược phòng Saigon.
Pháp-A dược phòng G. CHANTE, Cholon.

Ngoại khoa thông dụng

Tức là một bộ sách gia truyền cấp cứu, dày 140 trương, có trên 400 phương thuốc kinh-nghiệm hẳn hỏi. Mỗi nhà Annam nên có sẵn một bộ. Mua để dành khi hữu dụng, mua để mách người làm ngỡi. Có tiền dư, nên mua nhiều thì cho kẻ nghèo làm phước. Trọn bộ 0.$80. Có bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của ở Saigon.

NGUYỄN-VĂN-XỨNG
Giai-xuân (Cantho).

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội nặc danh số vốn 200.000 $

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắc: **ASSURANA.** *Dây thép nói:* **743**

1° BẢO KÊ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT

2° KHI RỦI RO BỒI THƯỜNG MAU LẮM

CÁCH LÀM QUẢNG CÁO KHÉO HƠN HẾT
là làm cho độc-giả được có lợi

Bởi vậy, muốn cho các ngài có thể nếm thử, đặng so sánh và công-nhận cái sự tốt thượng hạng của Dầu ăn hiệu PAX, xin ngài xé ra và đem cái BON dưới đây lại tại chỗ ngài đã mua hay là tại hãng

R. CHOMIENNE
(Gần bên hãng Ménestrel)
mà mua một litre Dầu ăn hiệu **PAX** đựng trong một cái chai tuyệt đẹp.

Bởi vậy, muốn cho các ngài có thể nếm thử, đặng so sánh và công-nhận cái sự tốt thượng hạng của rượu

COGNAC PRUNIER
* * *

Là thứ rượu sanh sản tự nhiên sau khi lọc lựa kỹ lưỡng và gặt tại chánh miền

COGNAC

Chế tạo đúng cách do theo chỉ dụ ngày 1er Mai 1909.

Xin ngài xé ra và đem cái BON dưới đây lại tại chỗ ngài đã mua hay là tại hãng

R. CHOMIENNE
(Gần bên hãng Ménestrel)
mà mua một chai rượu

COGNAC PRUNIER
* * *

Vé để trả lại **0$60**, *được phép đến lấy tiền nội trong tháng* **mười hai tây 1930** *sau khi đã mua n ộ litre dầu ăn hiệu PAX đựng trong chai tuyệt đẹp hay là một chai* **Cognac Prunier** * * *

CÓ ĐỦ TÁNH TỐT
CHẲNG HỀ CÓ DỞ
ĐÓ LÀ CÁI TÊN THIỆT ĐÚNG ĐỂ KÊU NHỮNG XE HƠI “TOÀN BẰNG THÉP”

CITROËN

Bán ở hãng **AUTO-HALL** SAIGON-HANOI-PNOMPENH

VIỆT-NAM MỚI
CÓ MỘT TAY RỌI HÌNH CÔNG NGHỆ THIỆT TINH

Xưa nay quí ông quí bà muốn rọi hình ra lớn thường gởi hình qua Pháp, qua Tàu, qua Nhựt, vì trong nước chưa có người chuyên môn về nghề rọi hình, nên mới phải gởi đi ngoại-quốc mất công chờ đợi đôi ba tháng, đến khi được hình có khi lại không được vừa ý, nên tôi mới để chí học tập chuyên môn về nghề rọi hình cho được thành nghề để quí ông quí bà tin dùng khỏi mất công như trước nữa, trước khi tôi học thành nghề, tôi có giúp việc cho các tiệm hình lớn Tây Nam, ở trong nước ta, đã được nhiều quí ông quí bà khen tặng, nhưng tôi tuy hữu tài mà vô vận, chưa có dịp mà đền ơn của các ngài đã vui lòng thương tưởng đến bấy lâu nay, vậy nay tôi mới đủ tài đủ lực mà mở riêng ra một tiệm chuyên môn về nghề rọi hình để hiệu là **TÂN-ĐỊNH PHOTO** *N° 63 Rue Mayer Saigon*, tiện cho quí ông quí bà khi nào muốn rọi hình cho được vừa ý, muốn thêm bớt bàn ghế áo quần, hoặc làm theo các màu như ý của quí ông quí bà sở thích riêng, công việc làm rất cẩn thận, nước thuốc thiệt tốt để lâu không hư mà giá tính phải chăng.

Vậy xin quí ông quí bà muốn rọi hình ra lớn thì cứ đưa lại tiệm tôi một lần sẽ rỏ, chẳng dám nói sai, quí ông quí bà ở xa muốn rọi hình thì cứ gởi hình lại ngay bổn tiệm, làm xong tôi sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân rất cẩn thận, quí ông quí bà cần dùng muốn hỏi về nghề rọi hình thì tôi vui lòng hồi âm lập tức, rồi quí ông quí bà giúp giùm cho bước đường đầu công nghệ của tôi được thêm tăng tiến để tranh đua cùng khách ngoại-bang trong trường công nghệ, thì ơn của quí ông quí bà tôi xin ghi xương tạc dạ.

Thơ từ và mandat xin gởi cho
VŨ-VĂN-BÀN
biệt tài chuyên môn rọi hình nhỏ ra lớn.
N° 63 rue Mayer Saigon

T. B. — Quí ông quí bà có máy chụp hình để chơi, chụp rồi mà không có thì giờ làm, thì tôi nhận lãnh mà làm cho quí ông quí bà được vừa ý, tôi làm thiệt tốt thiệt mau, mà giá tính phải chăng.

Hảy kiên nhẫn « CÁI ĐÓ » sắp sửa ở đây rồi.

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Những kẻ hay ngứa gãi đau đớn đả lâu năm, hể dùng thuốc thoa Cadum mà thoa thì êm ái nhẹ liền, ăn ngủ lại đặng, khỏi lo có những bịnh ngoài da, nào là : nổi phong, nổi đơn, nổi mụt, nổi nhọt, ghẻ ngứa, bị trầy da, đức tay đức chơn, bị phỏng, có lát, nổi mày-đay, nổi vẩy-cá, sần-sượng, cương mụt nầy mụt kia, vân, vân.

Các ông các bà hảy nhớ ngày nào thì mua ngày nầy, cho đặng một hộp thuốc ấy, hỏi tiệm bán thuốc quen của các ông các bà thì có.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu ; gởi nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai khỏe, từ 4$00 một thước tây.

Lụa soạn lãng-châu, trắng từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyền trắng, canh chỉ thiệt mịnh ; từ 2$ 0 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng thiệt trắng, dệt toàn bằng tơ thượng-hải. bề khổ rộng 0m30. — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền, khổ [illegible] không [illegible] khổ Bắc-hải 6$[illegible] một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền không [illegible] không đổ lông) khổ trung 5$[illegible] một quần.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là : tiên nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn tri danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay ; nếu ai muốn mua bất câu là nhiều it, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thể nào thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ PHÁT VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Thuốc giặt hiệu
NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần mà nấu thì hay bị cháy.

Thuốc giặc hiệu **NITIDOL** dùng không với nước nóng thì không khi nào làm cho quần áo cháy đặng ; và lại thuốc ấy không có chất vôi và chua nên vô hại.

Giặt quần áo bằng xà-bông thì phải chà, mau mệt ; còn giặc bằng thuốc **NITIDOL**, thì khỏi phải chà mà còn sạch hơn là chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt tay vào trong máy xe hơi của mấy ngài không ? Chắc có. Nên vậy thì tay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hảy lấy **NITIDOL** mà rửa, đã mau sạch hơn xà-bông mà lại trắng.

Thuốc **NITIDOL** không những là cớ để giặt quần áo và để tắm rửa mà thôi, để rửa chén dĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ bằng đồng, bằng cẩm thạch, thùng tắm, vải láng ; gạch bông, bàn ghế và ván lầu nữa. Các ngài hãy dùng thử thuốc giặt **NITIDOL** coi có phải là danh bất hư truyền không ? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

Grande Pharmacie de France
84—90, đường d'Ormay — SAIGON.

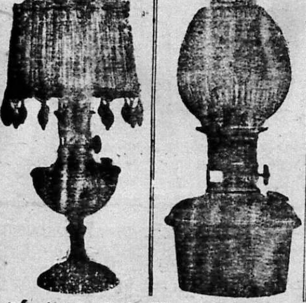

PHẢI NHÌN CHO KỸ
kẻo lầm đồ giả mạo

Đèn măn-sông hiệu **TITO-LANDI** đã nổi danh trên 30 năm rồi. Tại cõi Đông-pháp nầy, ai ai cũng đều biết, mà lại ưa dùng hơn hết vì nó tiện dụng lắm.

Bởi sự thạnh hành của hiệu đèn **TITO-LANDI** như vậy, nên nay có thứ đèn bắc chước bổn hiệu chế ra tương tợ, gạt bán rẻ cho bạn hàng, ham rẻ một vài các bạc rồi xài không mấy ngày bị hư.

Vậy quí khách có mua xin nhìn cho kỹ theo đây thì khỏi bị lầm đồ giả mạo. Thiệt hiệu **TITO-LANDI** thì như vầy :

1° Cây cậm măn-sông nhỏ gọn gàn, tháo ra được.

2° Cái trục vặn tắc cháy có để chữ **LAMPE-TITUS**

3° Trong họng đèn không ống hơi gì hết

4° Ống khói thiệt Pha-ly « *IENA* » có chữ ký tên *Tito-Landi*

5° Măn-sông thì có chữ **LAMPE-TITUS** của hãng *Tito-Landi*

ETABLISSEMENTS TITO-LANDI PARIS

Trữ bán tại Saigon
NGUYỄN-THỊ-KỈNH
80 rue Aviateur Garros

NGUYỄN-VIỆT-THANH
Vĩnh-long
Đại-lý toàn cõi Đông-Pháp

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi đặng cơm
thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN

Thuốc hườn nầy trị các chứng bịnh
NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU
NẶNG BAO TỬ, CHỨNG MẤY
KHÔNG THÔNG THƠI

BÁN TẠI : Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis, Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

DẦU "CRÉSYL" THIỆT
và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bác học, thì có một mình dầu hiệu :
CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HÁM

PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN linh-nghiệm thật, những là bịnh giặc-trời, thiên-thời, tê-thấp, ôn dịch thú vật.

THIỆT HỮU ÍCH trong xứ thuộc địa, để dùng mà rửa ray nhà cửa khỏi độc-địa, để rẩy trong đồng bãi, đất bùn lầy cho khỏi dơ quế.

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG mà trừ các vật thù độc, trùng về, muỗi mòng, bồ chét, gián mối và nhện-nhện.

Có một mình thứ dầu "CRESYL-JEYES" đặng trọn trừ hết hôi hám mà thôi.

HÃY CỨNG CỎI ĐỪNG CHỊU lấy bình nào không có nhản hiệu "CRESYL JEYES"

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ẨM
để chữa
BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc **SIGMARGYL** trắc có ba thầy hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc **SIGMARGYL** nầy chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của Bệnh Giang-Mai. Không quan ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 3, Place du Théâtre Français — PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hãng bào-chế lấy ở thuộc-địa.

BỆNH RUN

nhất-quyết trừ tiệt bằng thuốc
Tœnifuge Français
của quan đốc-tờ **DUHOURCAU**
là thứ thuốc rất nhạy mà rẻ tiền nhất.
chỉ 12 viên là khỏi không cần thuốc tẩy.
Nhà bán thuốc cho bộ Thủy-quân và bộ Thuộc-địa.
Bán tại nhà LEGOUX Frères
6, Rue Louis-Blanc, La Garenne (Seine)
Trước tại số nhà 10, phố Turenne, Paris
và Bán ở các hãng thuốc ta.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng
54 & 56, *đường Pellerin.* — **SAIGON**
Agent de Vinhlong

Dây-thép nói số 746 — Tên dây-thép : CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi vô sổ « TIẾT KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Sổ nầy để cho người tiện tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trước. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tên thơ là hãng dây thép.

— Lãnh gởi bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay xin quí Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng hiện có đủ.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-băng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Danh-dự Hội-trưởng,*
TRẦN-TRINH-TRẠCH O. ✻ *Phó Danh-dự Hội-trưởng,*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✻ *Chánh Hội-trưởng, Ban Trị-sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGUYỄN-[illegible], Docteur TRẦN-NHƯ-LAN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, [illegible], NGÔ-TRUNG-TỊNH và VÕ-HÀ-TRÌ ; *Quản-lý*

Phó-danh Tổng-lý : **P. LÊ-VĂN-GỒNG.**

Sirop Iodotannique Simple và Sirop Iodotannique Phosphate

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, hoặc uống dầu cá không đặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IOTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé để thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nầy hãng chúng tôi chế bằng thứ thuốc hảo hạng của nhà Bào-chế đại danh bên PARIS gởi qua.

Một lít	2$80
Nửa lít	1.50
Phần tư lít	0.90

Grande Pharmacie de France
84 90, đường d'Ormay — SAIGON

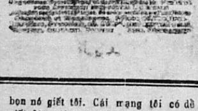

Cái sầy nầy cái ung

Bệnh ghip là một bệnh hình như tầm thường, thế mà chớ tưởng là ta để thoát vòng nó được đâu. Khi bệnh ghip đã khỏi rồi thì sức cũng kém đi, huyết cũng xấu, não cũng suy. Nhất là về mùa rét, ai đã bị bệnh ghip khỏi cũng phải uống thuốc để bồi lại huyết và bổ cho các bộ phận như thuốc Pilules Pink.

Cứ xem những lời mình ta của các người ở khắp bốn phương giời thì đủ biết rằng thuốc Pilules Pink thực công hiệu vô song.

Bà Piat ở xã Montmaur (Hautes-Alpes) có viết giấy rằng :

« Tôi hóa-chồng và có hai đứa con nhỏ. Mùa đông năm ngoái tôi bị cảm (ghip) nặng, khi khỏi rồi tôi kiệt sức, không còn muốn tâm ăn gì nữa. Và tôi đã đứng tuổi, đến ngày hết kinh nguyệt cho nên nhiều chứng bệnh. May thay tôi nhớ đến thuốc Pilules Pink. Tôi giám cam đoan với ngài rằng tôi biết được thuốc ấy mà dùng là cái hạnh phúc lớn của tôi. Tôi uống thuốc Pilules Pink thấy sức hoàn lại, mạnh mẽ lắm ăn được như thường. Ấy cũng nhờ Pilules Pink nên tôi mới khỏi được muốn ăn các chắn nhỏ. »

Thuốc Pilules [illegible] bán ở các hiệu thuốc.

QUẢNG HÓA
Manufacture de Tabacs
NAM-KỲ TRUNG-HUÊ YÊN-THẢO CÔNG-TY
214-224, quai de Belgique -:- SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào nước Nam mình quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn bộ chừng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nấy.

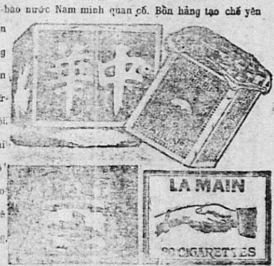

Feuilleton n° 85 — *Du 29 Déc. 1930*

LÁ CỜ BÍ MẬT

Tác giả : **LOAN-ĐÌNH (Vinhlong)**

IX. — Tơ tình vương vấn

(Tiếp theo)

— Có vậy thì tôi mới yên lòng, chớ tôi biết rằng bọn Kên-Kên nó quyết lòng mà làm hại nhà cô.

— Còn thầy ?

— Thì cũng có bọn muốn làm hại tôi vậy.

— Bọn nào ?

— Thì cũng là bọn Kên-Kên chớ ai.

— Sao thầy biết ?

Lê-tuấn-Kiệt lấy cái thơ của Huỳnh-Long gởi đưa cho cô Kim-Hoa coi. Coi rồi cô cười mà nói : « Đây là ách giữa đàng mà mang vào cổ ».

— Cô tưởng tôi sợ bọn nó sao ? Bọn nó cấm tôi không được đến nhà của cô Bích-Liêng nữa, nếu tôi cải lời thì bọn nó giết tôi. Cái mạng tôi có dễ giết đâu, tôi trông cho bọn nó vào nhà tôi một chuyến thì tôi sẻ làm cho bọn nó tởn mà không dám lại nửa. Tôi đoán trước, đi ăn tiệc trên Hốc-môn rồi về đây thì chắc là bọn nó sẻ lại mà viếng tôi.

— Thầy làm cách nào mà bắt bọn nó ?

— Thì tôi lấy bẩy bắt chuột đề dựa cửa, chờ mấy con Kên-Kên bay đến bắt mà nhốt vào.

— Thầy khi quá, tôi lấy làm lo cho thầy lắm.

— Thì tôi cám ơn cô, chớ tôi dám quả quyết rằng bọn Kên-Kên vào nhà mấy đứa thì tôi trói bốt mấy đứa mà.

— Tôi cũng trông cho thầy bắt được một đứa coi chơi.

— Nếu bọn Kên-Kên giữ lời hứa thì cô được vui lòng.

Cả hai đều cười rồi lên xe mà về.

X. — Kên-Kên mắc lưới

— Ta không biết vì cớ nào mà thằng Bảy Sóc nó đổi lòng, Huỳnh-Long nói.

Tôn-Bưu vụt điếu thuốc đang ngậm nơi miệng rồi nói : « Chắc là nó cũng sợ anh em Mã-đình-Sơn chớ gì ».

— Còn sao biểu nó giết thằng Lê-tuấn-Kiệt nó cũng không dám.

— Bộ nó thấy Lê-tuấn-Kiệt chơi với anh em Mã-đình-Sơn rồi nó ghê chớ có gì lạ.

— Chiều nay em cho thằng Bảy Cò bay động nó rình coi thằng Lê-tuấn-Kiệt có đi dự tiệc chăng, và coi nếu nó có đi thì nghe lén coi nó có nói gì với cô Bích-Liêng không.

— Nếu Lê-tuấn-Kiệt có đi dự tiệc ?

— Thì tối nay em phải biểu thằng Ba Lô và thằng Bảy Hoành đi giết phức thằng Lê-tuấn-Kiệt đi. Tại cải lời của mình thì dầu mà có giết bọn nó cũng không sao.

— Dạ em sẽ vâng lời Đại-ca dạy, mà mình giết Lê-tuấn-Kiệt thì mình có lợi gì ?

— Còn thằng đó thì mình không thể bắt con Bích-Liêng được. Hễ hạ được Lê-tuấn-Kiệt rồi thì lập tức lo mưu mà bắt con Bích-Liêng liền.

— Dạ, nếu chiều nay Lê-tuấn-Kiệt mà đi dự tiệc thì nội đêm nay anh ta sẽ bỏ mạng.

Trong nhà Hội-đồng Tài chưng dọn thật là đẹp mắt. Bốn phía đèn điện dăng-dăng. Bàn ghế sắp đặt có hàng. Cô Bích-Liêng mình mặc áo gấm lót màu vàng-anh, đầu tóc gọn ghẻ đứng trước cửa mà tiếp khách. Năm giờ đúng thì khách đã lần lượt kẻ xe, người bộ mà đến. Xe hơi của Mã-đình-Sơn vừa ngừng lại thì Lê-tuấn-Kiệt đã xô cửa mà nhảy xuống miệng cười chúm chím với cô Bích-Liêng. Cô Kim Hoa cũng ngó cô Bích-Liêng mà cười rồi bước xuống xe cùng anh mình đi vào nhà. Cô Bích-Liêng ra tới cửa mà rước ba người. Cô giới-thiệu mỗi người rồi mời khách nhập tiệc. Trong lúc ăn uống, Lê-tuấn-Kiệt cười nói vui vẻ lắm, bởi vậy nên ai cũng để ý đến chàng. Kẻ hỏi việc nầy, người nói việc nọ làm cho chàng không rảnh mà nói gì với cô Bích-Liêng.

Tám giờ vừa gỏ thì tiệc cũng vừa mãn, nên mạnh ai nấy đi. Ngoài nhà tiệc có bày ra đủ các cuộc vui : đờn-ca, cờ bạc, ai thích thứ nào thì chọn lấy mà chơi. Cô Kim-Hoa thì ưa nghe ca lắm, còn Mã-đình-Sơn thì lại đánh cờ. Còn Lê-tuấn-Kiệt thì lại ưa nơi thanh vắng, nên rảo bước ra vườn kiểng của bà Hội-đồng mà chơi.

(Còn tiếp).

Feuilleton nº 80?

Tiểu ngũ nghĩa

小 五 義

HỒI THỨ MỘT TRĂM HAI MƯƠI BỐN

Chúng hảo-kiệt sa vào đồng-võng-trận. Hải-yến-Đề bị khốn Xung-tiêu-lầu.

(Tiếp theo)

Trí-Hóa nói : « Vậy thì anh phải coi chừng gió máy cho tôi. » Nói rồi liền nhảy lên phía trên, ý muốn tuốt lên chỗ có treo cái túi, Chẳng dè vừa mới nhảy lên tới phía trên, hai bên xảy có hai mũi thương đâm ra ngay trước bụng ; Trí Hóa vùng nhào xuống nằm dưới váng thu mà dây [illegible] « Cha chả ! chúng nó đâm tôi đã lòi ruột ra rồi. »

Trầm-trọng-Nguơn thất kinh, liền nhảy ra tiếp cứu ; té ra chỗ ấy, có 2 tướng ở giữ tại đó, một người là Kim-thương-tướng Vương-Thiện, một người là Ngân-thương-tướng Vương-Bảo ; ở sau bàn phật xông ra. Trầm-trọng-Nguơn bèn cự với Vương-Thiện. Vương-Thiện vừa đánh vừa kêu Vương-Bảo mà nói rằng : « Để anh giết thằng nầy, còn em hãy bồi thêm một thương nữa mà giết phứt thằng ấy đi.

Chẳng dè Trí-Hóa đương nằm dưới váng vùng nhảy dựng lên mà nói rằng : « Để ta học theo cổ nhơn, bụm ruột mà đánh giặc. » Vừa nói vừa nhảy tới xuất kỳ bất ý chém bổ Vương-Thiện một đao đứt làm hai đoạn. Rồi luôn tay quày lại đánh với Vương-Bảo ; Trầm-trọng-Nguơn cũng xốc tới tiếp tay ; Vương-Bảo chẳng kịp trở tay, lớ quớ một hồi, cũng bị Trí-Hóa xáng cho một đao, linh hồn cũng chạy nhào theo Vương-Thiện.

Giết hai đứa giặc xong rồi Trầm-trọng Nguơn mới nói thăm Trí-Hóa. Trí-Hóa bèn cười rằng : « Tôi chẳng hề đổ ruột bao giờ, nó đâm trúng nhằm cái túi bách-bửu của tôi, song tôi cố ý giả té như vậy để mà gạt nó. »

Trầm-trọng-Nguơn nói : « Vậy mà làm cho tôi hết hồn hết vía, tưởng là anh đã bị nó đâm lòi phèo rồi chớ. »

Trí-Hóa bèn mở cái túi bách-bửu ra rồi lại hỏi Trầm-trọng-Nguơn rằng : « Trên ấy lại còn động tịnh gì nữa chăng ? »

Trầm-trọng-Nguơn nói : « Thôi, đừng có hỏi tới làm chi, nếu ở trên ấy còn có mai phục thì để cho tôi lên trước. »

Trí-Hóa nói : « Bề nào cũng phải để cho tôi lên trước, anh chỉ có coi chừng gió máy cho tôi mà thôi. » Nói rồi bèn khiến Trầm-trọng Nguơn, đứng ở phía ngoài mà coi chừng gió máy, rồi cứ việc lên lần phía trên, lấy đèn ra mà rọi, rồi nhảy phóc lên trên chỗ bàn phật ; lấy đao cắt đứt hết những màng trướng cho trống trải, dòm lên phía trên, thấy rõ ràng chỗ để tờ minh-đơn, Trí-Hóa liền xỏ đao vào vỏ, để cái đèn rọi lại một bên, muốn với tay mà lấy minh-đơn song với không tới ; nên phải leo lên chỗ tấm váng treo ở phía trên, rồi hai tay với lấy cái hộp minh-đơn, hai bên lại có hai cái vòng bằng đồng, Trí-Hóa lại muốn giựt 2 cái vòng ấy mà quăng. Chẳng dè vừa mới động tới cái vòng, xảy nghe có tiếng kêu rột rột, ở đâu phía trên lại có một lưỡi đao như hình bán nguyệt, ở trên sa xuống, để chấn ngang lưng Trí-Hóa ; Trí-Hóa thất kinh tự độ rằng mình chắc chết, bèn nhắm mắt cắn răng mà chịu.

Bộ Tiểu-Ngũ-Nghĩa tới đây đã dứt, nhưng còn việc phá đồng-võng-trận, nhứt thiết các việc còn hơn một trăm ngoài hồi nữa, xin hãy xem qua bộ Tục-Ngũ-Nghĩa thì mới rõ hết căng do thỉ mạt. Muốn biết Tương-Bình và Trí-Hóa tánh mạng làm sao ? các vị anh-hùng làm sao mà thoát nạn ; Tương-dương-vương trốn sang Ninh-hạ-quốc, Trí-Hóa trộm được tờ minh-đơn ; Nhan-án-viện về Kinh bệ kiến, San-tây-nhạn theo giặc, Khai-phong-phủ bắt được thích-khách, Cửu-vi-tiên-hồ là Bồ-tô-Trinh ra đời ; Tiểu-Ngũ-Nghĩa vào trào kiến giá và được phong quan, đầu đuôi các việc đều dời qua bộ sau, nếu muốn cho rõ kết-cuộc thể nào, xin hãy xem qua bộ Tục-Ngũ-Nghĩa thì rõ.

TIỂU-NGŨ-NGHĨA CHUNG

Chữa bệnh sốt cách nhựt

SỐT RÉT NGÃ NƯỚC

không gì bằng

QUINOFORME

là thuốc tiêm, thuốc viên hay thuốc bột
Chế theo khoa-học và đã thông dụng ở các thuộc-địa Pháp.

Có bán ở khắp các hiệu thuốc tây.

R. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS (18e)

VICHYLAX

Thường thường bởi cớ nầy cớ khác nên đi sông không được, thì trong người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mụt trên mặt là vì những đồ dơ đóng khối trong bụng rồi thành men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước như là thứ **VICHYLAX** vì nó xổ kỹ và đuổi hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ưa **VICHYLAX** hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu li-mô-nát và đã khát. Uống nó không ai nghĩ là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng **VICHYLAX** thử coi.

Mỗi ve .... **0$50**

Con nít cho uống phân tư ve.

Grande Pharmacie de France
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

Dịp may ít có

Một cái xe hơi hiệu **BERLIET** còn mới tinh-hảo, máy móc còn chắc-chắn vẹn-toàn và chạy êm ái lắm.

Mà nay nhơn vì có việc sắp phải đi xa, nên tính bán lại cho ai đương cần dùng cho có.

Vậy thì sẵn cái dịp may nầy, tìm đâu cho nhọc, cứ đến do nơi nhà in Union của ông Nguyễn - văn - Của ở đường Lucien Mossard, số 13 (Saigon) mà thương-nghị thì xong.

Những con vi-trùng nầy sinh ra

BỆNH LỴ
BỆNH XƯNG RUỘT
BỆNH KHÔNG LÀNH DẠ

Những bệnh ấy chữa khỏi bằng thuốc

AMIBIASINE

Đã được các tay danh-y toàn cầu công nhận rất kiến hiệu.

Thuốc **Amibiasine** là thuốc để dự-phòng và chữa các bệnh ấy rất thần hiệu.

Chế tại phòng thí nghiệm thuốc **AMIBIASINE** Số nhà 65, Rue d'Amsterdam, PARIS-8e

Bán ở khắp các nhà bào-chế tây.

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

HÌNH RỌI LỚN, GIÁ NỬA TIỀN

HÌNH RỌI LỚN

	30/40	50/60	60/100
Màu nâu không phai ...	5$00	9$00	15$00
Thêm màu da người ...	2.00	3.00	5.00

Đại lý ***Film Gevaert*** và máy ***Box-Camera*** ai chụp hình cũng đặng.

Chụp thử không ăn tiền

6/9		6 1/2 /11
9$00	13$00	14$50

SÁCH DẠY CHỤP HÌNH

Xin Đồng bào chiếu cố
Kính mời.

KHÁNH-KÝ. — Photo
54 Boulevard Bonard
Téléphone Nº 410 — *Saigon.*

Chữa bệnh trước, sẽ [illegible] nói sau

Nếu biết xét đến mình, [illegible] mình cần thì sẽ không đến nỗi phải [illegible] về đau ốm. Trước hết ta phải hiểu [illegible] cái then chốt của sức khỏe của ta là [illegible] vòng máu, và ở trong bộ não (óc) của ta [illegible]

Khi máu kém tốt, não suy nhược, thì các bộ phận trong mình đều trì chậm lại.

Ăn uống cũng kém, dạ dày cũng yếu sức, tiêu hóa cũng không được đều hòa. Ai có chứng bệnh như thế, cứ ở yên mà chịu chả hóa ra dại lắm ư ? vì rằng uống thuốc Pilules Pink không khó khăn gì mà các bệnh ấy tiêu tán hết.

Thuốc Pilules Pink thực là một môn thuốc mạnh lạ lùng, bổ huyết, bổ não và bổ cho toàn thể, không thuốc nào bì kịp.

Ngài còn chưa tin ư ? nếu ngài còn phân vân tự nghĩ rằng : « Uống thuốc Pilules Pink biết có công hiệu không ? » thì đây là câu trả lời của một người cũng đồng bệnh với ngài :

Bà Henriette Villemin ở Arpanans (Pháp) có viết thơ rằng :

« Tôi cam đoan rằng chính thuốc Pilules Pink làm cho tôi khỏi bệnh. Đã lâu năm, tôi hay đau dạ dày và tinh thần suy nhược. Tôi nhờ có thuốc Pilules Pink mà nay khỏe mạnh như thường. »

Thuốc Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bệnh suy huyết, xanh xao, suy não, thiếu lực, đau dạ dày, nhức đầu, các bệnh trẻ con đang lớn, đàn bà đến ngày [illegible]

Có bán ở các hiệu thuốc.

[illegible]

thì nay có uống thuốc

URAZINE

[illegible]
Có [illegible] các nhà bán thuốc

Thuốc Urazine chế luyện tại hãng
USINES du RHONE
ai đã biết cho chắc là thuốc hay tốt

SÁCH

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1930

ĐÃ XUẤT BẢN

Quí vị nào cần cùng xin mau mau kẻo hết, vì còn dư không mấy cuốn.

Giá một cuốn là ...... 2$50
Thêm tiền gởi 0 40

Thơ và mandat gởi cho:
M. NGUYỄN VĂN CỦA
Imprimerie de l'Union.
13, rue L. Mossard. — *SAIGON*

HÃY COI CHỪNG! LIỆC-VỊ ĐẠI-LÝ

DƯỢC-PHÒNG NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG

Từ đã mấy năm dược-phòng **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** đem ra bán một thứ dầu cốt như dầu « essence de menthe », gọi là « Vạn-ứng **NHỊ-THÁI-DẦU** » và đựng trong ve nhỏ có dấu hiệu « **ÔNG PHẬT** vàng », tờ phó-bài và nhãn dán đều giống như của Bổn-đường dùng. Hộp đựng những ve dầu ấy cũng in như hộp của Bổn-đường. Chẳng những vậy thôi, mà lại còn dược-phòng ấy là chủ của dầu đó phát hiện ra lúc nọ lại đổi bảng hiệu « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » sửa lại là « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** ». — Từ đó đem in hiệu mới nầy vào tờ phô-bài và vào nhãn-dán. Sự đổi bảng hiệu nầy chỉ rõ rằng dược-phòng ấy có ý xấu làm cho lộn-xộn trong trí của công-chúng ; vì chữ Tàu « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » (二太堂) giống với chữ « **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** » (二天堂) là hiệu của Bổn-đường. Nói tóm lại dầu của dược-phòng ấy bán và giống với dầu của Bổn-đường bào chế thì có thể mà gạt người mua ý chỉ tầm thường.

Bổn-đường thất lợi đã nhiều bởi nơi sự bán dầu phát hiện ra tại dược phòng « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » đã cải lấy hiệu mới là « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » đặng tranh thương gian-giảo. Chẳng thể nhịn được sự nầy, nên Bổn-đường kiện dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » ấy trong năm 1928 mà bắt đền bồi thiệt-hại. Vụ nầy giấy đưa đã lâu trên một năm, kế có án Tòa-Phúc-án Saigon để ngày 13 Juin 1930 xử y nguyên trong các thể lệ án của quan-án Tòa sơ đã xử dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » thất lý dạy phải trả cho Bổn-đường một số bạc là một vạn đồng (10.000$00) mà đền bồi thiệt hại, dạy chịu cả chư vụ hao tụng lệ và cấm nhặt không cho bán dầu ấy trong địa phận Đông-Pháp nữa. — Án Tòa sơ ấy đã có án hành trong ba tờ báo là : báo « OPINION » số ngày 3 Juillet 1930, — báo « LỤC-TỈNH TÂN-VĂN », số ngày 7 Juillet 1930, — và báo « DÂN-QUỐC NHỰT-BÁO », số ngày 11 Juillet 1930. Ấy vậy công chúng đã được hiểu rõ rằng dầu **NHỊ-THÁI-DẦU** (二太油) phải tiêu-diệt kể từ khi xử đoán hoàn toàn vụ nầy.

Song le chẳng có chi ngăn cảng, người ta còn lén bán dầu ấy nữa cách cẩn thận lắm đừng để bị bắt thì thôi, vì cái lòng tham lợi kia đến chừng đó chưa thôi, bởi tại tham không đáy.

Liệc-vị Đại-lý dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » hay là « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » trong địa phận Đông-Pháp, liệc-vị đủ hiểu biết chuyện đã thuật lại trên đây. Nếu như chẳng tuân lời bố-cáo nầy là lời Bổn-đường xin liệc-vị lưu ý riêng, liệc-vị còn bán dầu « **NHỊ-THÁI-DẦU** » (二太油) như mọi khi, thì liệc-vị sẽ bị thất-bại to — Bởi vì từ đây dầu ấy phải tuyệt, thì Bổn-đường phải buộc lòng liết mà coi chừng liệc-vị. Bổn-đường để lời bố-cáo nầy cho liệc-vị hay trước vì liệc-vị cùng Bổn-đường là đồng dân một nước.

Xin liệc-vị hãy lượng suy ! Cái lời nhỏ sẽ thâu không bù cán với cái hại lớn xảy đến.

Dược-phòng **Nhị-thiên-Đường** *kính cáo*

Gò tâm [illegible]. Bờ lặng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi biển Thoàn bườm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÃI HẠT

Đường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng [illegible] máy « KODAK » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mua máy chụp hình hiệu « KODAK » [illegible]

PHARMACIE [illegible]

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

Tirage : 2820 exemplaires
le 29 - décembre 1930

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NG[illegible]

DIRECTEUR

LƯƠNG-VĂN-HÀU
Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiệt hành)

7, Rue René Héraud -:- Saigon-Tandjnh

NGÀY KHAI TRƯỜNG, 1er AOUT 1930

Tôn chỉ bổn trường là rèn tập học-sanh thanh niên mau thành tài, hầu ra giúp cuộc thương mãi Việt Nam mau thành vượng. Bổn trường gia tâm dạy dỗ là cốt ý tập thành thứ cho nhà thương. Hoặc vậy mấy vị giám-sư coi bổn trường đều là khoa-mục xuất thân, tu cựu nghệ, đã hiệt học thuyết là theory rồi có thiệt hành tập practique rồi lại cách dạy đó mới tân tới. Bổn-trường tính làm sổ sách theo kiểu thức khoa-học và đúng luật pháp thương mãi.

Các khoa học nơi bổ-trường

Cours de Comptabilité Commerciale appliquée — *Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Caissier Comptable d'une Sie Commerciale, Ancien Professeur de Comptabilité.

Học-sanh có bằng-cấp học mà vào học ở bổn-trường thì trong ba tháng biết tính lời lỗ khoa sổ và khai sổ mới. (Dresser Compte Pertes et Profits et Bilan — Passer écritures d'inventaire de clôture et de réouverture des Comptes)

Cours de Banque — *Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Service de Comptabilité de Banque.

Cours de Législation Commerciale — *Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Comptable d'une maison d'Exportation et d'Importation.

Cours de stenographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais — *Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Bureau du Service Exportation d'une Sie Anonyme.

Dactylographie — Français — Correspondance Commerciale — Arithmétique et Algèbre Commerciales, vân vân... Mỗi môn đều có Giáo sư chuyên môn lo dạy.

N. B. — Mỗi khoa học, một tháng 8$.50 — Tiền ăn ở tại trường, một tháng 12$.00

XÀ-BONG NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chi cho bằng dùng « *Xà-bong Vệ Sanh* » của Nhị thiên Đường ở tại *Cholon* đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng *Xà-bong* nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cám màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc các nước Pháp thường dùng hơn hết

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ốc ọt, và hư phổi, song phải có dầu thiệt tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu

Nhà thuốc Dầu Trâu bán tổng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ dầu pha và xấu.

Mỗi lít	3$.00
Nửa lít	1.80
Phần tư lít	0.90

Cũng có thứ dầu cá hườn

Giá mỗi ve..... 1.20

Grande Pharmacie de France
85-90, đường d'Ormay — SAIGON

GÀY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS sẽ huyết hư

Neurotrophol

Hãng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lăng trí thì mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột đường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ đường

giá một ve..... 2$60

Grande Pharmacie de France
85-90, đường d'Ormay — SAIGON.

Xe máy dầu hiệu « ALCYON »

Dự vô cuộc đua nào cũng đều thắng cả:

CHAMPIONNAT de FRANCE
1928-1929-1930

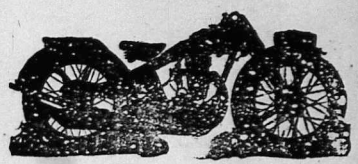

MỚI LẠI THỨ KIỂU MỚI

Giá bán đều hạ xuống

Société Anonyme pour l'Exploitation de la Maison

L. CAFFORT

125, Rue Catinat -:- SAIGON
Quai Lagrandière -:- PNOMPENH

Súng — Xe-máy. Đồ nữ trang, đồ bằng vàng và bạc.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khỏi, xin dùng:
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo đúng tờ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây

NÀY THUỐC CHỨ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bịnh đau lưng do thấp chứng ra. Lại cũng là thuốc hiệu nhiệm để chữa bịnh thấp, bịnh đau-nguyng-thống-toàn-thân, bịnh nhức-nguyng, bịnh mụn-mủ-nổ. Lại chữa khi nước tiểu đục, hay vì bị hay nước có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai uống dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bịnh sẽ khỏi liền, mà mình lại thấy chắc-khỏe, sảng-khoái lắm nữa. Cho nên khi sẽ dùng, người nào cũng hay ngợi-khen, mỗi năm bán ra vô số là nhờ THUỐC VIÊN FOSTER.

Hộp giá 2$60 **PILULES FOSTER** Hộp giá 1$.25
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào-chế lớn và gửi mua bỏ phiếu
E. MIRAC, Pharm. số 30 Phố Pont-Neuf, PARIS.

Feuilleton n° 169

VÕ-HIỆP THƯỢNG-THIÊN
TIỂU-THUYẾT

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ HAI MƯƠI BA

Mồ Phu-nhơn cứu nhơn rơi máu.
Chỗ Khách-sạn Thỏ-lộc bay dầu.

(Tiếp theo)

Hạ-Nhị gặc đầu rằng: Phải.... phải.... nay có Hà-phu-nhơn tào mộ, tôi sẽ thỉnh Phu-nhơn tới đây, song Công-tử phải nói rõ tánh danh, đặng tôi thưa lại Phu-nhơn được biết?

Chàng thiếu-niên nói: anh hỏi tánh danh làm chi vậy, anh cứ thỉnh Hà-pau-nhơn tới đây, vì Phu-nhơn biết rõ tánh danh của tôi rồi, không cần anh phải nói.

Hạ-Nhị nghe nói tới đó, lật đật thối lui bên kiệu Cầu-Thị phía sau, chàng thuật chuyện chàng thiếu-niên đã nói trên kia, đặng cho Cầu-Thị biết rõ. Cầu-Thị ngại ngùng trong dạ, chưa kịp mở lời, Vương-đại-Chủy lòng tai nghe, liền tức cười mà nói: hai người kia chẳng phải xa lạ, chính là thân tộc của ông Hà-Minh, vì họ nghe con trai của ông chết rồi, họ muốn thừa hưởng gia tài ông phân nửa, cho nên họ tới khóc mồ ông làm cớ, dặng tỏ dấu thân tộc của ông đó mà.

Cầu-Thị lắc đầu rằng: Không phải.... hồi ông lão kia còn sống, chẳng có một người thân tộc vàng lai, bây giờ ông lão chết rồi, người nào dám tới xưng thân tộc, nếu hai người kia xưng thân tộc ông Hà-lão, ấy là bọn giả mạo đó thôi.

Hạ-Nhị nói: quả như bọn kia giả mạo, thời anh em tôi đánh chết bọn nó đi, bọn nó không biết danh tiếng thằng Long và thằng Nhị này, cả gan dám bắt rau miệng cọp.

Vương-đại-Chủy nghe Hạ-Nhị nói phách phát ghét, bèn trỏ mỏi mà nói rằng: Hạ-niếa-lang..... cặp trai gái kia chẳng phải tầm thường, Hiến-lang chớ nộ đọa mèo âu thì, Lão biết anh em Hiến lang giỏi mấy, cũng không địch nổi bọn kia được đâu, Hạ-Nhị lão khẩu mặc đầu, chàng nhát gan như thỏ, chẳng nghe Vương-đại-Chủy nói thế, phát dẹp mồ làm thinh, chàng ta ngẫm nghĩ chút lâu, bèn đo hỏi Cầu-Thị mà nói: Khó lòng quá.... bây giờ Cô-chủ nghĩ sao?

Cầu-Thị nói: bọn kia giả mạo kiếm tiền, chẳng có việc chi khác, bây giờ phải tồn năm ba chục lượng bạc, đặng lấp miệng bọn nó mới êm.

Vương-đại-Chủy tiếp khẩu rằng: Cô-chủ nghĩ kế ấy phải rồi, chẳng có kế gì hơn nữa, lão chỉ sợ bọn kia lớp nầy lớp khác, cứ giả mạo kiếm tiền hoài, dầu Cô-chủ có năm kho vàng, cũng không lấp miệng bọn kia cho đủ.

Cầu-Thị nói: bọn kia giả mạo thân-tộc, ta chỉ cho nửa bạc một lần, ta phải giao nọa chắc chắn với bọn kia một lần, ngày sau không ai được giả mạo như vậy nữa, nếu có người giả mạo lần khác, thời bọn kia phải trả lại số tiền của mình, bằng không thời ta báo cáo tại quan, bọn kia bị tội giả mạo tất cả. Vương-đại-Chủy gặc đầu vừa ý, cứ khen ngợi kế ấy thiệt hay.

Cầu-Thị lập kế xong rồi, Thị ta và Vương-đại-Chủy bước tới mộ địa, hai người làm xâm đi trước, Hạ-Nhị nối gót theo sau, trong thấy bàn mồ ba bôn chỗ tro tàn (tốt giấy tiền ra tro) hương khói còn bay ngui ngút, năng gái kia gục đầu bên mồ khóc mãi, tiếng nỉ non cỏ thảm hoa sầu, chàng thiếu-niên ngước mặt ngó ra, thấy Cầu Thị đứng bên cửa mồ phía trước, chàng phát giận nhảy lên một cái, liều kêu năng gái kia mà nói rằng: Muội-muội ơi..... bọn cừu-nhơn đã tới đó cả rồi, phải nhảy dậy thi hành thù đoạn, năng gái kia nghe nói tin khác, mắc thanh gươm trong áo cầm tay, tức thời nhảy tới chỗ cửa mồ, nắm đầu Vương-đại-Chủy đứng đó, một tay nắm đầu tóc thiệt chặt, một tay giơ gươm bèn cổ mà nhục ma rằng: Lão tử tú kia..... Lão biết ta người nào chăng? Vương-đại-Chủy thấy gươm kề cổ thất kinh, hồn vía của ông bay mất, năng kia bổi hai ba tiếng, ông ta đứng sừng làm thinh, năng kia tức giận cắn răng, hét lên một tiếng mà nói: Lão quí nầy khôn nan quá, vì miệng lưỡi của lão mà Phu-nhơn ta chết oan, nầu lão không mau mau nộp con yêu kia về đây, [illegible] biết.

(Mai tiếp)

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trân kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm vội thấy ngày xuân đà thân mến, hễ uống rượu nầy vô, thì lật đật cả lên thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, dân bà mất máu, có nguyệt bạch, có chứng, nhứng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ nàng, tinh thần tran kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

ĐỒNG-PHÁP NGÂN-HÀNG
ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nặc danh vốn được..... 72.000.000 quan
Vốn kêu thêm..... 68.000.000 "
Số tiền đóng tất và dự trữ..... 101.000.000 "

Chánh-chủ:
M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIII*)
Đường Bl Haussmann số 96

Những hàng ngành và Đại-biểu:

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKÉOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEE E
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH-HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-DINH	
TOURANE	PNOMPENE	
	QUI-NHON	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TÍN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được đặc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắt:
INDOCHINE

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RECEPTEURS
à 5 et 4 LAMPES
type colonial tadosaine
MARQUE S. F. R. A.

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RÉCO VALVE
PHILIPS

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILIES
Haut-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et de réparations dirigé par un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'audition
106, BOULEVARD CHARNER
Saigon

CỨ DỮ GIN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Bệnh đau lưng — Nước tiểu đọc — Có cặn trong bàng-quang.
Bệnh thấp — Sưng bàng-quang — Đau gang-thắt lưng — Quí lợi tiểu — Sưng-mắt-cổ-chân — Xuất nếu sinh nước tiểu vẩn

Giá bán 8$50 PILULES FOSTER Giá bán 14$85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hãng bào chế lớn và phải mua tại nhà
M. MORIN, Pharm., số 101 Poitevin, PARIS.

HOTEL
TAM-KY KHACH-LAU
HUYNH-HUE-KY (Propriétaire)
Rue DA 23 Boulevard Galliéni — Téléphone n° 178
Annexes Rues Bourdais et Srinivassé

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là bịnh đau Can, Tì, phế phủ, không để nó làm cho bết đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc nó không thấu vào gốc bịnh.

Cầu nhứt ai ai cũng muốn trừ cho dứt cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch, tống ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thêm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu, đau bao-tử, mắc trướng, sình rượt, sưng bao-tử, sưng rượt, Can gan; muốn cho các chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, gầm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt, như có trộng trắng trứng gà, đau hậu thu, vì tỉ lỗi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Bột Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT CỦA ÔNG TĂN-SĨ Y
Poudres de cock

Quí ông, quí bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, năng bụng lắm lắt ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chàng? Quí ông, quí bà hay ưa, chưa xót, nhức đầu, chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi; lưỡi đắng trắng, hơi thở hôi thối (chải miệng), sình bụng không?

Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, bắt hơi đa, bần mửa, khi thì thảo đạ, khi thì bón không? Có đau mỏ ác, đau bụng, có mau mệt, thở hào hển, ban đêm tức hoài, chẳm bao ngủ không được chăng?

Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột POUDRES DE COCK làm cho quí ông, quí bà hết sức đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho quí ông, quí bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột Poudres de Cock làm cho tì vị hườn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột Poudres de Cock ăn cơm ngon, vật thực nào có tiêu hóa cũng dễ, ngủ-nghỉ lạc phải, tim, dầu, ác, gan, thận, phế phủ được thông dong, tinh thần tráng kiện, mạnh mẽ, nai nỡ. Quí ông, quí bà, ai ai cũng đau tì vị, vậy thì nằng Thuốc bột Poudres de Cock vị nó trị bịnh ấy.

Có thuốc bột Poudres de Cock đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tốt có tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy

MÀU HƯỜNG

mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư

Có trữ bán khắp mọi nơi

RƯỢU BỔ HIỆU
MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên hạ hảo ngọt thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, bán được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đỏ da nở thịt, trí hóa thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ thuốc bổ vị, bào chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học chớ chẳng bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể thao, những dân đã niên bệnh, nên uống rượu bổ MAUBAR. Hễ đi uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Ở bổ vỉ lít (có một lượng) giá là 2$20

Grand-Pharm cie d'Extrême
74-76, Đường d'Ormay — SAIGON